

22. Тогава иудеитѣ казваха: да не би да се самоубие, та дума: кждѣто Азъ отивамъ, вие не можете до?

23. Той имъ рече: вие сте отъ долнитѣ. Азъ съмъ отъ горнитѣ; вие сте отъ тоя свѣтъ, Азъ не съмъ отъ тоя свѣтъ.

24. Затова ви казахъ, че ще умрете въ грѣховетѣ си; защото, ако не повѣрвате, че съмъ Азъ, ще умрете въ грѣховетѣ си.

25. Тогава Му рекоха: кой си Ти? Иисусъ имъ отговори: това съмъ, което ви казвамъ отъ начало.

26. Много имамъ за васъ да говоря и да съдя; но Тоя, който Ме е пратилъ, е истински, и което Азъ съмъ слушалъ отъ Него, това и казвамъ на свѣтътъ.

27. Не разбраха, че имъ говорѣше за Отца.

28. А Иисусъ имъ рече: кога издигнете Сина Человѣческій, тогава ще узнаете, че съмъ Азъ; и нищо не върша отъ Себе Си, но, както Ме е научилъ Моятъ Отецъ, тъй говоря.

29. Тоя, който Ме е пратилъ, е съ Мене; Отецъ не Ме е оставилъ Самичкъ, защото Азъ върша винаги онова, което е Нему угодно.

30. Когато говорѣше това, мнозина повѣрваха въ Него.

31. Тогава Иисусъ казваше на повѣрвалитѣ въ Него иудеи: ако вие прѣбждете въ словото Ми, наистина сте Мои ученици,

32. и ще познаете истината, и истината ще ви направи свободни.

(23) Иоан. 3, 31. Колос. 3, 1. (28) Иоан. 12, 32; 7, 16
(32) Исаия 42, 7; 61, 1. Римлян. 6, 14.